

שבת פרשת בראשית, מברכים החדש מרוחשון, ה'תשכ"ז

באיור בדרך אפשר

- ג) ומיסים ב'מאמר' ¹² הנזכר של הרב הרוש"ב, שעיל-פייזה לפ"י המבורר על אודות שנייה בחינותו של "דעת עליון" ("יהודה עילאה") וידעת תחתון ("יהודה תחתה") יובן מה שפטב ר"ש ¹³ בפירושו לפסוק "בראשית ברא אלוקים", כמובא לעיל, לא קינה ציריך לסתור את התורה אלא מהחדש הזה לכס וכיו'. דהנמה, בראשית ג' העוסק בסיפור בריאת העולם וההשמי המוגדר בגדריו הזמן והמקום ויהתךש ג' מצוות קידוש החודש הקובעת את חדש ונין, חדש הניסים והగאולה שלמעלה מגורי העולם חדש הראשון הם ב' אופני הכהנה שילמעלה, שתי צורות בהם הקודוש ברוך הוא מנהיג את העולמות שמהם יכולם לידע לדעת ולהכיר את גדרות הבוֹא, הכהנה טבעית והכהנה נסית (קדאייה בעקדיה ¹⁴), במלאור במקומות ובמים בתורת החסידות שהנאגת העולם הרגילה, ברדי הטע, והנסים שמתרחשים בעולם מעלה, מעלה הנגינות של התגלות ה' בעצם שני אופנים של התגלות ה' בעולם. וגם הטע המעילים ומסטור על האלוקות הוא בעצם הנגינה אלוקית שני שמי האופניים בהנאגת העולם בדור הטע ("החדש") ובהנאג נסית ("החדש") הם על-דרך ב' העיניים המבויאים לעיל דעתך עליון ו דעת-תקתון, יהודאי עלהה ובאיישית" ג' היו סיפור התורה על בריאת העולם המוגבל הוא ענן הנגנת הטע, בחינת דעת תחתון - יהודאי תפאה, הביטול לאלוקות בורגה נסיכה שזהו עניינו של חדש תפאר, שהוא זמן בריאת העולם להיות לחיות בבראה עליון - יהודאי עלאה, כראיתא במדרש ¹⁴ דעת עליון - יהודאי עלאה, כראיתא במדרש ¹⁴ העולם לאלוקות הנגנת הטע. ו"החדש קהה" ג', חדש נין, הוא ענן הנגנה הטבע. ו"החדש קהה" ג', חדש נין, הוא ענן הנגנה שלמעלה מהטע, בחינת דעת עליון - יהודאי עלאה, כראיתא במדרש ¹⁴ העולם של העולם לאלוקות הנגנת הטע. והוא שם ע"א' קפה. (13) שער לח - עה"פ (בא יב, ב) החדש הזה לכם. הובא ונתבאר באואה"ת פרשנו י"ח, ב ואילך. סה"מ תנ"ד ע' קלוא ואילך. המשך תרש"ז ע' נין. סה"מ תרע"ח ע' רכה. וראה לקו"ש ח"ז ע' 152 ואילך. (14) שמו"ר פט"ז,

באיור בדרך אפשר

- 1 כלפי זה יהוד בדורגה עליונה. ובאשר השלוב הוא הניי באדר' (כמה: אידנהניה) הרי זו התרבות אדר' על הניי, כי בשלוב הזה, 2 שם אדנות (הגביל, מידת המלכות) הוא העיר ושם הוא משתבל בתחום 3 וזה בחינת יהודא פטאה התאחדות ברמה נמוכה. 4 5 וכמו כן כשם שיש בחינת "דעת עליון" וידעת תחתון" בלבד ובאותה הילוב הוא הניי באדר' (באלוקות ובאדם 6 ישן ב') דעתו אלו בתרורה, על הניי, וזה בחינת יהודא תפאה. וכן כמו כן שנשלה להם ומונן והוא ענן לחים מן 7 לחים מן הארץ - גלייא דתורה, ולחים מן השמים - הארץ - גלייא דתורה, ולחים מן השמים - החלק הגמוני של התורה ולבסוף יומר, הנה לחים מן 8 החלק הפימי והנסטר שבתורה. הארץ הפימי והוא שנטן מידי לאחר יציאת מצרים, 9 ובכללות יותר, הנה לחים מן השמים והוא כללות הענן דטמן- הארץ הוא אותו חלק בתורה מה 10 הארץ, כולל גם גלייא דתורה, שגמ זה בחינתה שגמ מידי לאחר יציאת מצרים, ולא יותר, וליחס מן הארץ דיעת תחתון ששיתכט לענן הבורים מלמטה 11 השמים הוא כללות הענן דטמן-תורה, כולל גם גלייא למעלה, שעיל-פייזה נעשה היחוד הניי דתורה, שגמ זה לאמש של דבר 12 ואלקים בבחינת שלוב הניי באדר'. וליחס מן בחינת דעת עליון. ומיינן, השמים מן הארץ היא היידיעת שיחסם מן הארץ היא קידעה 13 השמים היחוד הניי ואלקים בבחינת שלוב אדר' בhani, בבחינת דעת עליון. 14 15 ומסים ב'מאמר' ¹², שעיל-פייזה יובן מה ששיתכט לענן הבורים מלחטה ¹⁶ מלמטה למעלה, כאמור בקבלה את התרבות אלא מהחדש הזה לכס וכיו'. דהנמה, והסידות שאשר האדם בא מגע עם עניini העולם הזה הגשמי בעבודתו בראשית ג' ויהתךש ג' הם ב' אופני הכהנה בתורה ומיצאות או בנייני הרשות מתוך גישה של כל מעשיך יהו לשם שמיים ו"כל דרכיך דעהו", הוא מפיד בין שילמעלה, שמהם יכולם לידע גדרות הבוֹא, הכהנה טבעית והכהנה נסית (קדאייה בעקביה ¹³), שהם על-דרך ב' העיניים דעתך ²¹ ניצוצות הקודשה שבהם ובין החלק הרע שביהם ומעלה את ניצוצות עליון ו דעת-תקתון, יהודאי-עלאה ויהודאי-הקדשה על מהלשה לעלה שעיל-ידייזה כינוי הדריך אדר' דהניי, ששל חיש תשורי, שהוא זמן בריאת העולם להיות ובמציאות דעת תחתון - יהודאי תפאה, שזהו עניינו בבחינת דעת תחתון שמלוען עניינו ואמצעות נעשה היחוד הניי ²⁵ ואלקים בדרגה נמוכה ("דעת שבל בבחינת הנגנת הטע. ו"החדש קהה" ג', חיש תפאה, בבחינת תחתון, "יהודה תחתה") בבחינת ניין, הוא ענן הנגנת שלמעלה מהטע. ו"החדש קהה" ג', חיש תפאה, בבחינת הוא שאמנותו ושם הווי משתבל בתחום דעת עליון - יהודאי עלאה, כראיתא במדרש ¹⁴ דתניי ואלקים בדרגה גובה בבחינת שלוב אדר' בhani, כי העיר ⁴⁰ הוא שם הווי ושם אדנות משולב בתחום וזה יהוד בבחינת דעת עליון ("יהודה עילאה"). 41 42

(12) שם ע' א'קפה. (13) שער לח - עה"פ (בא יב, ב) החדש הזה לכם. הובא ונתבאר באואה"ת פרשנו י"ח, ב ואילך. סה"מ תנ"ד ע' קלוא ואילך. המשך תרש"ז ע' נין. סה"מ תרע"ח ע' רכה. וראה לקו"ש ח"ז ע' 152 ואילך. (14) שמו"ר פט"ז,